

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Appellationibus. Consilium CXC.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

CONSIL. CXC.

In concursu igitur tam multorum, quæ desertionem appellationis inducunt, existimamus officium Reverendi Domini Iudicis esse, ut reiecta petitione appellantis, petentis admitti ad probandum, in clara luce juris stantis pro appellato, pronuntiet appellationem desertam, confirmando etiam priores sententias.

De Appellationibus.

SUMMARY.

In appellationis causa quis acta exhibeat.

1. *Sententia præsumitur iuste lata.*
2. *Acta exhibere debet appellans in causa appellationis.*
3. *Exemplum indicandum non est.*

CONSILIVM CXC.

FRIVOLA est, & ex magna juris ac praxis imperitia deprompta altercatio, quam fecit procurator Hesteræ de Groote appellantis, contra Matthæum de Muntere appellatum, super exhibitione actorum primæ instantiæ; ad quam faciendam appellans præfatum Matthæum compelli petit. Cum enim præsumatur pro Iudicis sententia præsertim definitiva, quod iuste & ritè lata sit, *l. ab ea parte De probat. Aliat. de præsumpt. reg. 3. q. 10.* merito onerari debet probatione iniustitiæ aut nullitatis, qui de ea conqueritur. Quod cum fieri non possit sine exhibitione actorum primæ instantiæ; consequens est, appellantem ad illorum exhibitionem teneri, præsertim quando ipse etiam in prima instantia Actoris partes sustinuit, uti eleganti distinctione decidit Guido Papæ, *decis. 20. incip. nunquid appellans;* ad quem brevitatis causa remissile in proposito sufficiat, simul & ad novissimam Concilij Tridentini reformationem; per quam hic articulus expressim est decisus, *sess. 24. de reformat. cap. 20.* Nam ita decrevit, ut, quoties quis in casibus à jure permissis appellat, aut de aliquo gravamine conqueritur, teneatur omnia acta primæ instantiæ ad Iudicem appellationis expensis suis transferre; quamvis appellatus postea comparendo cegatur partem eorundem expensarum subire, si ipsidem actus uti velit, nisi aliter ex consuetudine servetur, ut videlicet ad appellantem integrum onus pertineat. Cum ergo ex tenore supplicationis ac rescripto Venerabilis D. Officialis Cameracensis exhibitio aperte constet, præfatum Hesteram fuisse Actoricem in prima instantia; consequens est, ut secundum prædictam eadem Hesteram teneatur ad exhibitionem actorum primæ instantiæ; & propter dilatam eorundem actorum exhibitionem, declarari debeat causam assertæ hujus appellationis esse desertam.

Neque in contrarium quicquam movere potest exemplum sententiæ per Dominum Præpositum Frigidimontis Bruxellensis latæ in causa appellationis Iacobi du Guy, contra Ægidium le loefne; atque item in causa Engelberti Boonen contra D. Petrum Curtium; quatenus in utraque decrevisse dicitur, quod acta primæ instantiæ per procuratorem appellati debuerint exhiberi: * nam principio exemplis judicandum non est, *l. Nemo C. De sentent. neque præjudicium faciunt per alium & inter alios lata sententiæ, l. Sæpe D. De re iudic.*

De Appellationibus.

331

Deinde non constat quæ fuerit ratio, cur in illis causis ita decretum fuerit: quid enim si pars appellata acta primæ instantiæ in manibus habuerit? Quid si appellatus in prima instantia non Reus, sed Actor fuerit? quibus casibus putant plerique, *Guid. Papa loco sup. cit.* iustam subesse causam, cur exhibitio actorum primæ instantiæ appellato imponi debeat. Sed leviora sunt hæc, quam quæ doctissimo Iudici latius explicari debeant.

De Appellationibus.

SUMMARY.

Appellationis desertio & illius effectus.

1. *Appellatio coram Iudice interponenda.*
2. *Appellatio extrajudicialiter interposita quando valet.*
3. *Appellatio deseritur per secundum fati lapsum.*
4. *Appellatione desertæ revolat iurisdictio ad Iudicem à quo.*
5. *Iudex appellationis desertæ appellatione sententiam à qua approbare potest.*
6. *Appellationis desertionis quando excludatur nullitas.*

CONSILIVM CXCI.

QUAMVIS abundè sufficiant ad obtinendam victoriam in hac appellationis causa, quæ est coram Venerabili D. Officiali Cameracensi, inter Hesteram de Groote appellantem, & Matthæum de Muntere appellatum, quæ eleganter, me subscribente, deduxit Advocatus causæ in hac instantia, ut tamen D. Iudicem à partibus appellantis averiorem, & ad partes appellati inclinationem habeamus, id prætermittendum non esse putamus (quod ad exclusionem appellantis sine discussione iustitiæ seu articuli principalis omnino facit) quod hæc appellationis causa vel non fuerit devoluta ad Sedem Apostolicam, & sic per Venerabilem D. Officialem huiusmodi appellatio declarari debeat nulla; vel si devoluta fuit, multis modis fuerit desertæ; & ob id alterum ex duobus facere debeat Dominus Iudex, vel confirmare sententias priores, deprehensa iustitiâ causæ ex parte appellati; vel si eam deprehenderit stare pro appellante (quod non putamus) declarare huiusmodi appellationem esse desertam; & nulla ratione pro appellante iudicare, vel priores sententias retractare, idque ex rationibus infra deducendis.

De defectu devolutionis hac ratione docetur, quod ex actis secundæ instantiæ coram Dominis Iudicibus appellationum Universitatis Lovaniensis constet per eosdem Dominos Iudices latam esse sententiam; & quod ex ipsdem actis, aut aliquo alio instrumento per Notarium illius instantiæ confecto, non constet à sententia eorundem Iudicum fuisse appellatum. Equidem documentum appellationis, quod appellans in eum finem exhibuit, nihil prodest; cum appellatio non sit facta coram Iudicibus ipsis conjunctim vel divisim: & indubitati juris sit, quod appellatio tam à sententia definitiva, quam interlocutoria sit facienda coram Iudice, qui sententiam vel interlocutoriam tulit, & in illius præsentia interponenda, *c. Ut debitis De appel. specul. in tit. de appel. §. qualiter vers. Item causus.* Sic ut extrajudicialis appellatio